

THOMSON TWINS

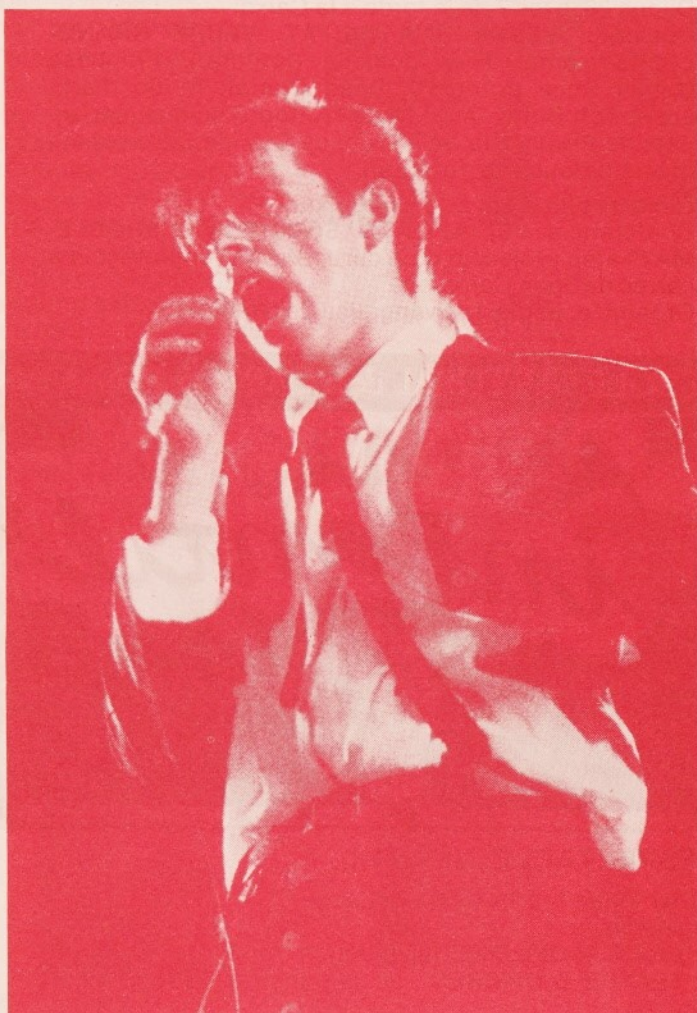
T.T. van començar pel 77' a Chesterfield amb la participació de Tom Bailey, Pete Dodd, John Pooo i Chris Bell, en principi el grup tenia una tendència molt forta cap el rock. El nom del grup és la traducció al anglès del bessons de les aventures de Tin-Tin. Al 81' s'amplia la formació amb Joe Leeway i Allannah Currie, fou amb aquesta formació amb la que actuaren a la versió anglesa del "NO NUKES". A les seves anàrquiques actuacions, el públic tenia la possibilitat de pujar al escenari i experimentar amb els instruments, d'aquesta experiència sorgí el primer LP. "A Product ofParticipation", tret al Juny 81' per la Independent Tee Records, un treball ben realitzat però que no crec trobeu per aquestes latituds, al plàstic hi havia una mica de tot, fins i tot una adaptació d'un cant gregorià "Vendredi Saint".

Al Febrer del 82' entra al equip Thompson, Matthew Seligman, mesos després es graba el segon LP. "Set" del que tan sols s'ha editat a Espanya el single "In The Name Of Love", Disko-Funk a tope.

Preparen el salt, la "Gran gira Americana" Tom Bailey fa saltar realment al grup, replantejant-se el que han de fer els Thompson Twins, restant altre cop a la formació de tres components: Bailey (veu, sintetitzadors i percussió), Allannah (saxo i percussió, que no sexe i perversió) i Joe Leeway (veus, sintetitzadors, percussió i salts diversos) i s'enbarquen a l'aventura d'un nou LP., s'en van a Nassau (Kènya, si no em falla la geografia) i graben, graben i graben, treient al carrer "Quick Step & Side Kick".

"Quick Step & Side Kick" és un dels discs més complets que pogut escoltar ultimament. En ell es troben tota mena de formes i ritmes musicals des de Disko-Funk fins a una aproximació a un tango, però el més important del LP. és la sensació de continuïtat que et transmet, sembla com si veritablement les cançons estiguessin fetes exactament per col·locar-les com estan. Així trobem a la cara A, les dues primeres cançons "Love On Your Side" i "Lies" fetes per escalfar màquines, per posar-te a tó, però quan creus que la tercera cançó serà el no va més, et trobes amb la primera sorpresa: una balada, sí, una balada al més pur estil de Roxy-Music. "If You Were Here". Aquest stop fet per recuperar forces es veu trencada per la arribada a les nostres orelles de "Judy Do" per mí la millor cançó del LP., i si heu pogut resistir la tentació de posar-la altre cop, escoltareu "Tears" com una infusió de tila pels nervis.

La cara B, després d'haver batut tots els records de canvis de cara, comença amb "Watching", que va pel mateix camí del "Judy Do", i seguidament amb la segona sorpresa: "We Are Detective" un tango molt especial, però un tango a fi de comptes, "Kamikaze" et portarà durant tres minuts pel llunyà orient amb música típicament nipona. "Love Lies Bleeding" i "All Fall Out" clouen el plàstic com s'ha començat: amb ritme, ritme i ritme.

Novetats

"O Rei" Bowie ha gravat el seu darrer LP. "Let's Dance" amb música que t'incita al ball. Es comenta també de Bowie que podria pasar-se per Espanya en la seva gira, se de cas no feu molts plans.

El darrer LP de "Blue Rondo A La Turk", "Chening the Fat" mereix una certa atenció, a qui li agradi la música llatina barrejada amb Funky, a la usança dels Kid Creole & The Coconuts, amb Blue Rondo tenen un fidel exponent.

La banda de moda als UK., "U2" han editat un LP anomenat "War" ideal per escoltar al refugi durant un bombardeig nuclear.

També són recomenables els MAXI's de "Berlin" i "New Order".

I per aquells que tenint T.V. es queixin de la programació, un programa interestelar: "La Caja de los Ritmos" presentat a la par per Carlitos Tena alies "L'Enfant Terrible" i Diego A. Manrique. Dissabtes 12.30.

Cesc